

— vi vil bestræbe os for underhaanden at faa et Samarbejde bragt i Stand i adskillige Valgkresé.«

»Nuvel. Men tror De saa egenlig, at det vilde være heldigt for Partiet at have en Mand som mig paa sin Kandidatliste — en Godsejer?«

»Men ingen almindelig Godsejer — om jeg maa bede! En Godsejer, der hylder de Ideer om Retten til Jord, som De i sin Tid tog Ordet for i Aprilforeningen. En Godsejer, der er erklæret Georgist.«

»Aa, det er saa længe siden!«

»Det gør ikke noget. Vi lader Deres Udtalelser fra dengang optrykke i Partiets Blade Landet over, og jeg lover Dem at interessere mig personlig for, at ogsaa Arbejderbladene optager dem. Men forresten nærer jeg aldeles ingen Ængstelse for, at man skal tvivle om Oprigtigheden af Deres Tilslutning til os, allermindst efter at De nylig paa en saa smuk Maade i Gerning har givet Bevis for Deres humane Syn. Jeg tænker naturligvis paa den Stiftelse, De har oprettet paa Deres Gods. Var det ikke et Alderdomshjem? Jeg vil sige Dem, at den Foranstaltning har gjort Dem meget populær i Arbejderkresé.«

Torben afbrød ham igen med nogen Utaalmodighed. Det var ham ubehageligt at blive mindet om den Sag. Meget mod hans Vilje havde alle Landets Aviser illumineret hans Navn i Anledning af denne Smule Velgørenhed, som ogsaa paa anden Maade